

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Plzni rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne [datum] ve věci obžalovaného [údaje o účastníkovi]

takto:

Ke stížnosti státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Domažlicích se dle § 149 odst. 1 písm. b) trestního řádu ruší usnesení Okresního soudu v Domažlicích ze dne 12. 4. 2022 č. j. 1 T 77/2021-339 a soudu prvního stupně se ukládá, aby o věci znovu jednal a rozhodl.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením bylo rozhodnuto takto:

Podle § 222 odstavec 2 trestního řádu se Čestné radě České lékařské komory postupuje věc obžalovaného MUDr. [jméno] [příjmení], narozeného [datum] na [země], stíhaného pro skutek, kterého se měl dopustit tím, že:

jako lékař mající službu na interní ambulanci Domažlické nemocnice, a.s., Kozinova 292, Domažlice v době od 19:00 hodin dne [datum] do 07:00 hodin dne [datum] vykonával službu pod vlivem alkoholu, kdy dne [datum] v době okolo 01:42 hodin oznámila lékařka zdravotnické záchranné služby MUDr. [jméno] [příjmení], která na interní ambulanci Domažlické nemocnice a.s. přebírala dne [datum] v době okolo 01:00 hodin k převozu do Fakultní nemocnice Plzeň pacienta [jméno] [příjmení], podezření, že službu konající lékař vykonává službu pod vlivem alkoholu, v důsledku čehož se dne [datum] v době okolo 02:00 hodin dostavila do Domažlické nemocnice a.s. hlídka Policie České republiky, MUDr. [anonymizováno] však nereagoval na výzvy k dostavení se do ambulance a následně byl nalezen v době okolo 05:05 hodin spící na střeše nemocnice, kdy u něj orientační dechovou zkouškou provedenou v 05:15 hodin bylo zjištěno 1,60 promile alkoholu a rozborem následně odebrané krve bylo zjištěno v 05:21 hodin 1,80 g alkoholu a v 05:57 hodin 1,70 g alkoholu, přičemž v tomto stavu byla vyloučena jeho schopnost vykonávat lékařskou péči, tedy vykonával ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil vlivem návykové látky, zaměstnání, při kterém by mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku,

čímž měl spáchat přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku,

když nejde o trestný čin, avšak zažalovaný skutek by mohl být jiným orgánem posouzen jako kárné provinění.

2. Proti tomuto usnesení si ihned po jeho vyhlášení podala státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Domažlicích stížnost, kterou následně písemně odůvodnila nesouhlasem se skutkovými i právními závěry nalézacího soudu.

3. Konkrétně stěžovatelka v odůvodnění podané stížnosti uvedla, že z důkazů provedených při hlavním líčení vyplynul závěr, že obžalovaný [jméno] [příjmení] byl pod vlivem alkoholu již při vyšetření pacienta [příjmení] a při jeho následném předání zdravotnické záchranné službě. V této souvislosti stěžovatelka odkázala na svědecké výpovědi záchranáře [příjmení] a pacienta [příjmení] a rovněž na zvukový záznam z dispečinku ZZS obsahující mimo jiné autentické vyjádření lékařky ZZS MUDr. [příjmení]. Z nahrávky vyjádření této lékařky při komunikaci s dispečinkem ZZS po převzetí pacienta [příjmení] vyplývá, že se tato jednoznačně vyjádřila v tom smyslu, že je MUDr.

Shodu s prvopisem potvrzuje Vendula Jurčová.

[anonymizováno], pod vlivem“. V dané souvislosti stěžovatelka připomíná, že svědecká výpověď této lékařky byla podána více než jeden a půl roku po předmětné události. Proto předmětný zvukový záznam je třeba dle stěžovatelky považovat za bezprostřední autentické vyjádření jmenované. Dále stěžovatelka namítá, že svědectví zdravotních sester [příjmení] a [příjmení] nelze považovat za věrohodná, neboť tyto uvedly, že si na obžalovaném ničeho zvláštního nevšimly za situace, kdy sám obžalovaný připustil, že byl při předmětné noční službě ve špatném psychickém stavu a chvílemi působil, „neadekvátně“. Znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství zpracovaný MUDr. [příjmení] je podle odůvodnění podané stížnosti zjevně v rozporu se svědectvím záchranáře [příjmení] a pacienta [příjmení] i autentickým vyjádřením MUDr. [příjmení] zaznamenaným na zvukovém záznamu z dispečinku ZZS. Proto státní zástupkyně připsím ze dne [datum] navrhla, aby soud přibral jiného znalce, avšak soud jejímu návrhu nevyhověl.

4. V další části odůvodnění podané stížnosti stěžovatelka konstatuje, že bez ohledu na to, že byl obžalovaný pod vlivem alkoholu již při vyšetření pacienta [příjmení], bylo důkazy provedenými při hlavním líčení jednoznačně prokázáno, že obžalovaný v době okolo 02:00 hodin dne [datum] vylezl na střechu nemocnice, kde byl nalezen spící okolo 05:00 hodin hlídkou Policie ČR, která byla do nemocnice povolána na základě oznámení dispečinku ZZS. Provedeným rozbořem krve obžalovaného bylo prokázáno, že měl [datum] v 05:21 hodin 1,80 g alkoholu v krvi a v 05:57 hodin 1,70 g v krvi, tedy se nacházel ve stavu vylučujícím způsobilost ve smyslu § 274 odst. 1 trestního zákoníku. Státní zástupkyně nesouhlasí se závěrem soudu, že obžalovaný poté, co požil alkoholické nápoje a vylezl na střechu, čímž se stal nedostupným pro službu konající zdravotnický personál, přestal vykonávat lékařskou službu. Podle stěžovatelky byl obžalovaný v této době stále ve službě, neboť tuto nikomu nepředal ani nikoho neinformoval o tom, že ji není schopen dále vykonávat. Právě v této, „nedostupnosti“ obžalovaného státní zástupkyně na rozdíl od nalézacího soudu spatřuje ohrožení pro případné pacienty ambulance i pro pacienty hospitalizované na dvou lůžkových odděleních (interna – léčebna dlouhodobě nemocných), na nichž obžalovaný dle výpovědi ředitele MUDr. [příjmení] při předmětné noční službě zajišťoval lékařskou péči. Ředitel MUDr. [příjmení], který byl na místo přivolán až Policií ČR, prokazatelně nemohl službu po obžalovaném převzít dříve, než se na místo v době před čtvrtou hodinou ranní dostavil. Při hlavním líčení navíc uvedl, že na interním oddělení běžně neslouží, když jeho specializace je chirurgie a urgentní medicína. Stěžovatelka připomíná, že takto argumentovala již ve své závěrečné řeči, ale soud se v odůvodnění rozhodnutí s její argumentací nevypořádal.

5. Závěrem odůvodnění podané stížnosti se navrhuje, aby krajský soud napadené usnesení zrušil a soudu prvního stupně uložil, aby o věci znovu jednal a rozhodl.

6. Krajský soud v Plzni z podnětu řádně a včas podané stížnosti přezkoumal dle ustanovení § 147 odst. 1 trestního řádu správnost výroku napadeného usnesení, jakož i předcházející řízení. Na základě tohoto postupu shledal podanou stížnost důvodnou, přičemž se v podstatě ztotožnil s argumentací stěžovatelky.

7. Nad rámec této argumentace považuje krajský soud za případné uvést, že ke spáchání trestného činu ohrožení pod vlivem návykové látky podle ustanovení § 274 trestního zákoníku z hlediska naplnění objektivní stránky postačuje, aby jednáním pachatele po požití alkoholických nápojů vznikla možnost ohrožení chráněných zájmů. Ohrožení tedy nemusí být bezprostřední ani konkrétní a nastává i v případě, kdy výkon zaměstnání nebo jiné činnosti byl jinak bez závad. V dané konkrétní věci byl tento stav dán minimálně v době, kdy obžalovaný MUDr. [jméno] [příjmení] po jím přiznaném množství vypitého alkoholu v rozmezí druhé až třetí hodiny ranní dne [datum] vykonával službu na interní ambulanci (ale i na dalších dvou odděleních) Domažlické nemocnice a to poté, kdy hladina alkoholu v jeho krvi dosáhla jedno promile. Jedná se o tzv. absolutní nezpůsobilost, kdy podle aktuálních poznatků lékařské vědy i stávající soudní praxe dochází ke stavu ohrožení ve smyslu ustanovení § 274 trestního zákoníku při výkonu zaměstnání nebo činností vyžadujících soustředěnou pozornost nebo schopnost správně vnímat a pohotově reagovat na vznikající situaci (mimo jiné výkon lékařské péče), aniž by bylo třeba konkrétně

prokazovat, že schopnost pachatele vykonávat předmětnou činnost nebo zaměstnání byla skutečně snížena tak, že jeho způsobilost byla vyloučena. Okresní soud v projednávané trestní věci soustředil svoji pozornost zejména na konkrétní projevy v chování obžalovaného MUDr. [jméno] [příjmení] v době vyšetření pacienta [jméno] [příjmení] v době okolo 01:00 hodin. Zjištění související s tímto vyšetřením nejsou samozřejmě bez významu z hlediska posouzení otázky závažnosti trestné činnosti kladené obžalovanému za vinu a potažmo i otázky případného trestu, ovšem státní zástupkyně v odůvodnění podané stížnosti správně poukazuje i na časové rozmezí od druhé hodiny ranní dne [datum] do páté hodiny ranní téhož dne, kdy se obžalovaný stal nedostupným pro službu konající zdravotnický personál a svévolně přestal vykonávat lékařskou službu. Jeho vysvětlení, že v této době byla za něj v nemocnici náhrada, je neuspokojivé a obtížně přijatelné, o čemž mimo jiné svědčí znalecký posudek MUDr. Mgr. [jméno] [příjmení] z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie. Znalkyně ve svém znaleckém posudku mimo jiné uvedla, že navzdory úzkostnému stavu, v němž se obžalovaný nacházel a v jehož důsledku došlo k mírnému narušení jeho ovládacích a rozpoznávacích schopností, bylo pořád v jeho silách zavolat svému nadřízenému a službu pro vzniklou indispozici předat. Pokud tak neučinil a situaci vyřešil zcela nepřijatelným způsobem, tedy konzumací alkoholu, stal se po pozření prvního doušku zcela nezpůsobilým výkonu služby, neboť pro práci lékaře není tolerováno ani malé množství alkoholu v těle, jelikož alkohol narušuje úsudek i motorické schopnosti.

8. Tomuto znaleckému závěru soud prvního stupně nevěnoval pozornost, nehledě na to, že znalecký posudek za souhlasu stran toliko přečetl. Podle náhledu stížnostního soudu, vzhledem k důležitosti tohoto znaleckého posudku, měla být znalkyně MUDr. Mgr. [jméno] [příjmení] osobně vyslechnuta v hlavním líčení. To i z toho důvodu, že se zabývala i otázkou případné závislosti obžalovaného na alkoholu nebo jiných návykových látkách, a to nejen v kontextu žalované trestné činnosti.

9. V souvislosti s procesní stránkou věci souhlasí stížnostní soud i s další námitkou stěžovatelky odkazující na okresním soudem neřešený návrh na opatření nového znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství. Tento návrh státní zástupkyně konkrétně uplatnila již dne [datum] (č.l. 264 spisu) z důvodu vážných pochybností o správnosti znaleckého posudku (blíže viz č.l. 264 spisu), které znalec ani při svém osobním slyšení v hlavním líčení dne [datum] nerozptýlil. O tomto návrhu soud prvního stupně explicitně nerozhodl, přičemž se nelze ztotožnit s tím, že by tento znalec při svém opakovaném výslechu pochybnosti provázející jeho znalecké závěry přesvědčivě vysvětlil, jak se uvádí v bodě 13) napadeného usnesení, kde soud prvního stupně v rozporu se shora již konstatovaným návrhem uvedl, že státní zástupkyně, „zvažovala navrhnout soudu přibrání znalce a zpracování nového znaleckého posudku“. I v tomto směru je výtka stěžovatelky dle náhledu stížnostního soudu důvodná.

10. V bodě 27) napadeného usnesení samosoudce Okresního soudu v Domažlicích uzavírá, že v jednání obžalovaného, které je popsáno v podané obžalobě, by mohlo být shledáno kárné provinění dle § 9 odst. 2 písm. a) zákona o České lékařské komoře. V rozporu s tímto závěrem se však v bodě 25) napadeného usnesení mimo jiné uvádí, že, „nebylo prokázáno, že by obžalovaný započal s výkonem činnosti – poskytováním lékařské péče poté, co požil alkoholické nápoje“. Okresní soud v odůvodnění napadeného rozhodnutí (a potažmo ve výroku) nevymezil skutkový stav věci, který má na základě dokazování v hlavním líčení za spolehlivě prokázaný a v rozporu s ustanovením § 125 trestního řádu také nedostatečně vyložil, které skutečnosti vzal za prokázané a o které důkazy svá skutková zjištění opřel, resp. jakými úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů, zejména pokud si vzájemně odporují.

11. Posledně uvedená výhrada se váže zejména k rozporům mezi výpovědí obžalovaného a výpovědí svědka [příjmení] Okresní soud se s otázkou obecné a specifické věrohodnosti těchto dvou protichůdných důkazů vyrovnal jen velmi povrchně, přičemž v bodě 17) zjednodušeně uvedl, že verze svědka [příjmení] je podporována tvrzením záchranáře [příjmení] a výpovědí dispečerky o velmi nestandardní komunikaci obžalovaného s dispečinkem ZZS, zatímco na straně druhé je verze

Shodu s prvopisem potvrzuje Vendula Jurčová.

obžalovaného podporována tvrzením zdravotních sester [příjmení] a [příjmení], které s obžalovaným danou službu sloužily. V dané souvislosti se soud prvního stupně vůbec nevyrovnal s tím, jaký by měl svědek [příjmení] důvod obžalovaného křivě obvinít a totéž platí i ohledně výpovědi svědka [příjmení]. Nelze přehlédnout, že výpovědi obou právě uvedených svědků jsou poměrně podrobné a korespondují i se zachycenou komunikací obžalovaného s dispečinkem ZZS, zatímco zdravotní sestra [jméno] [příjmení] na ambulanci, kde byl vyšetřován svědek [příjmení], inkriminovaného dne vůbec nepracovala, ale sloužila na LDN, kde sice také měl službu MUDr. [anonymizováno], ale ten se na tomto oddělení vyskytoval pouze kolem osmé hodiny (večer), kdy na něm nepozorovala nic nestandardního. Na ambulanci v době vyšetření pacienta [příjmení] byla pouze zdravotní sestra [jméno] [příjmení], která ve své svědecké výpovědi (mimo jiné) uvedla, že předmětný incident již vytěsnila. Následně k dotazu uvedla, že byla fyzicky přítomna vyšetření pacienta ([příjmení]), přičemž pacient musel zvedat malou židličku, měl ji zvedat asi dvakrát. V této souvislosti je pozoruhodné, že sám obžalovaný přiznává, že to bylo asi pětkrát a svědek [příjmení] padesátkrát.

12. Ustanovení § 2 odst. 6 trestního řádu soudu ukládá, aby vyhodnotil provedené důkazy jednotlivě i v souhrnu a v souladu se svým vnitřním přesvědčením. Požadavkům tohoto ustanovení soud prvního stupně zcela nedostál, neboť v odůvodnění napadeného rozhodnutí provádí hodnocení jen v rozsahu velmi zúženém co do kontextu jednotlivě vyhodnocených důkazů, přičemž některé důkazy nehodnotí vůbec (např. znalecký posudek z oboru zdravotnictví – toxikologie, protokol o lékařském vyšetření při ovlivnění alkoholem, fotodokumentaci na č.l. 4-21 spisu a zprávy o působení obžalovaného na dřívějších pracovištích – hodnocení Nemocnice Liberec na č.l. 159 spisu a zpráva z Lužické nemocnice na č.l. 160 – 161 spisu).

13. Za zásadní problém stížnostní soud považuje již výše zmiňovaný znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství. Za situace, kdy přetrvávají pochybnosti o správnosti tohoto znaleckého posudku ve smyslu ustanovení § 109 trestního řádu, přičemž nejasnost a potažmo i neúplnost stávajícího znaleckého posudku spatřuje odvolací soud i ve znalce zpochybňovaném významu dvou následných odběrů krve pro zjištění hladiny alkoholu v krvi tempore criminis, považuje krajský soud za nezbytné přibrat znalce jiného, neboť ani dodatečné vysvětlení znalce existující pochybnosti nerozptýlilo, jak již bylo shora uvedeno. Do úvahy přichází i přibrání znalecké kanceláře ve smyslu ustanovení § 109a trestního řádu. Dlužno zdůraznit, že provedení řádného bilančního výpočtu (podle množství a druhu vypitých alkoholických nápojů, časového rozmezí pití a tělesné hmotnosti obžalovaného) je základním údajem pro stanovení alkoholického ovlivnění tempore criminis (v době činu). Současně jde o důležitý ukazatel věrohodnosti (pravdivosti) výpovědi obžalovaného.

14. Z výše uvedeného dále implicitně vyplývá i požadavek na osobní výslech znalkyně [příjmení] [příjmení] (odvětví zdravotnictví – psychiatrie), a to právě v návaznosti na výsledky nově opatřeného znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství. Soud prvního stupně by měl uvážit i možnost ozřejmit rozpor mezi výpověďmi obžalovaného a svědka [příjmení] cestou zvláštního způsobu dokazování, a to konkrétně konfrontace dle § 104a trestního řádu. Především však bude úkolem soudu prvního stupně veškeré dříve i nově provedené důkazy vyhodnotit postupem dle § 2 odst. 6 trestního řádu a současně bude nezbytné odstranit i další nedostatky shora vytykané.

15. Ze všech výše uvedených důvodů Krajský soud v Plzni ke stížnosti státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Domažlicích zrušil napadené usnesení a věc vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.

16. Jen pro úplnost se připomíná, že v řízení po zrušení původního rozhodnutí budou samozřejmě provedeny i důkazy další (nad rámec výše uvedených požadavků stížnostního soudu), pokud takováto potřeba v mezidobí vyvstane.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek.

Plzeň 8. 6. 2022

Mgr. František Pokorný v. r.
předseda senátu

Vypracoval:
JUDr. Milan Suk v. r.

Shodu s prvopisem potvrzuje Vendula Jurčová.